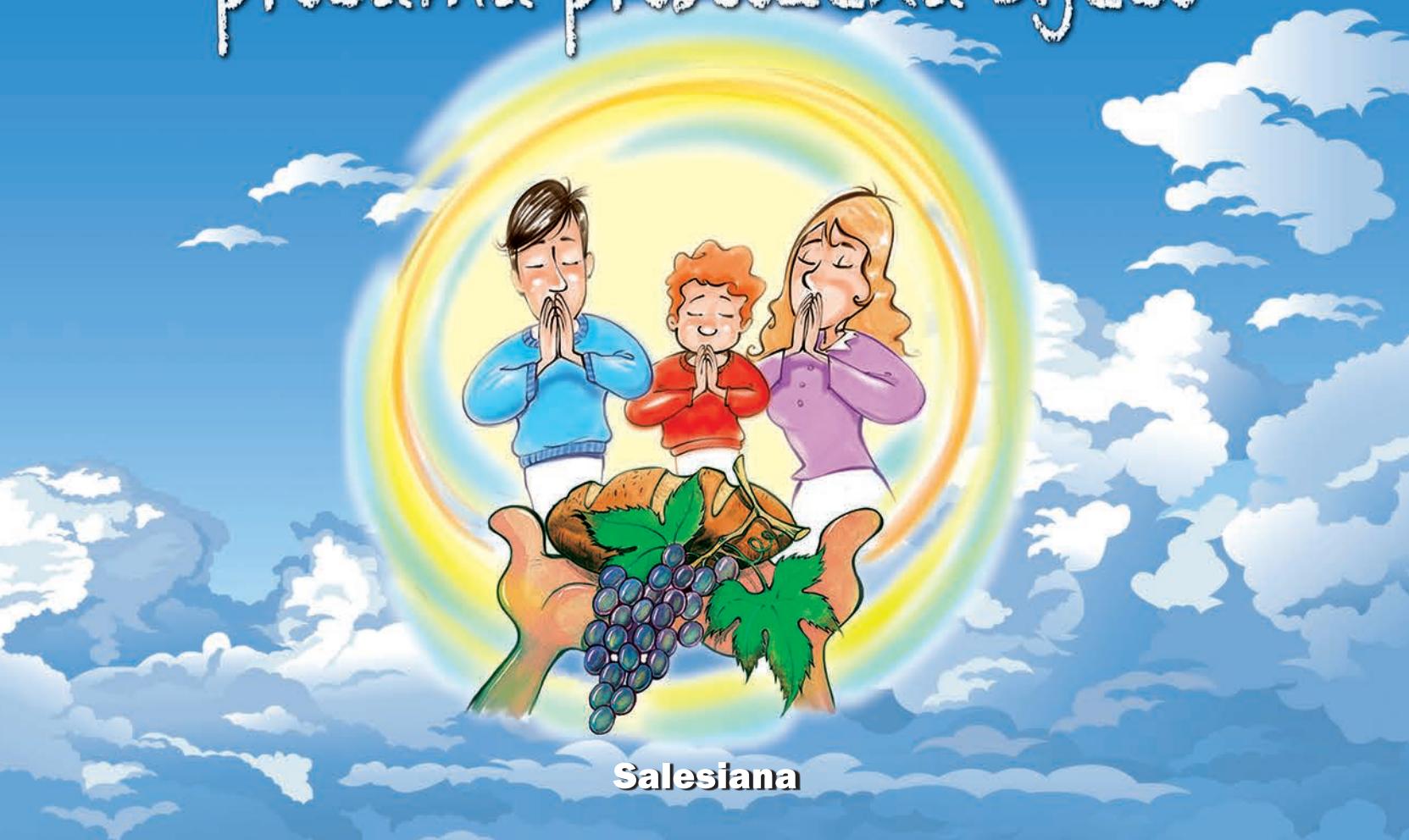


ANNA PEIRETTI – BRUNO FERRERO

Euharistija pričama približena djeci



Salesiana

ANNA PEIRETTI - BRUNO FERRERO

Euharistija pričama približena DJECI



Salesiana

Zagreb, 2020.

Jesti zajedno ne znači samo jesti

Baka Rina nas je sve pozvala na ručak.

To mi se jako sviđa... Kako je lijepo kada je cijela obitelj na okupu!

Djed nam priča kako je svako jutro išao u tvornicu, stric Pero – koji je policajac – uvijek nas nasmijava svojim vicevima; a tu su i moji bratići »evangelisti«, Luka i Matej, koji imaju kovrčavu kosu

i mačuju se pecivom-klipićima. Teta Irena ima novoga zaručnika, koji danas nije došao; on je odvjetnik pa nam priča o svim svojim sudskim slučajevima. Mama pomaže baki hodajući tamo-amo s tanjurima.

Prolazi iza mene pa me pecka: – Kako to, pojeo si sve tjesto sa sitno nasjeckanim zelenjem? A kod kuće kažeš da ti se gadi...

– Ovo je jako dobro...

Sjedne ispred mene, dva stolca dalje i gleda me:

– Ne mogu vjerovati... Jedeš mrkvu s peršinom?

Kod kuće to nikada ne jedeš!

– Hmmmm, kako su dobri...

– Bako, u čemu je tvoja tajna? – pita mama kad je na stolu već tiramisu.

– Tajna? Djed, stric, evangelisti, teta, tvoj sin i njegova braća, tvoj muž i ti naravno! – odgovori baka.

– Mi radimo tako da sve bude dobro! ■





ILIROVA VEČERA

Učiteljici Ivani svidaju se natjecanja: izmislila je testove na jednoj nozi i zatvorenih očiju; natjecanja u glagolima uz štopericu... Čuvena su njezina natjecanja u crtanju po slobodnom izboru. Dovodila je ocjenjivački sud izvana da prosudi djela! Po njezinu mišljenju, malo zdravoga natjecanja potiče djecu da se više zalažu i da se trude biti kreativna. Nagrada je uvijek bila primamljiva, tako da su

sva djeca obično sudjelovala s oduševljenjem. Ovoga ponедjeljka učiteljica je ušla u razred s kuhačom u ruci, mašući njome svom snagom, kao da je htjela promiješati u zraku neku zamišljenu juhu.
— Djeco — rekla je — danas je na redu natjecanje: Veliki jelovnik. Redom dolazite ovamo do katedre i ispričajte o najboljim jelima koja ste ikada jeli; pomno prenesite kolegama u razredu okuse tih jela. Pobjeduje, po mom nepristranom sudu, onaj koji opiše najbolji jelovnik, koji bih ja bez sumnje voljela odmah ovdje pojesti!

U razredu nastade tišina za razmišljanje: mnoga djeca počeše duboko razmišljati o nekom ručku zanimljiva sadržaja, a neki od njih osjećahu kao neku krivnju činjenicu što nikada nisu ušli

u kakav čuveni restoran, dok su drugi prebirali u pamćenju okuse nekih predjela i jela, ali se nisu bili u stanju sjetiti imena tih jela...

Eleonora se velikim koracima, pomalo oholo, približila katedri.

— Poslušajmo, evo prvog jelovnika — predstavila ju je učiteljica.

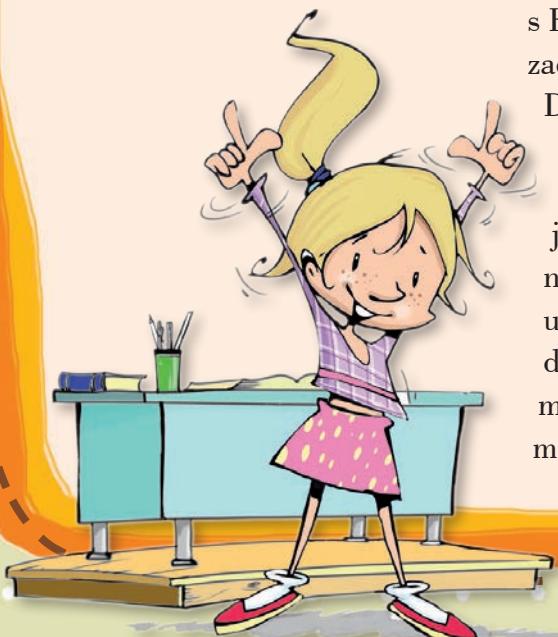
— Na večeri koju je moj otac priredio u povodu svoga promaknuća u šefa jela sam: salatu od sipe s orasima, *tartar* od tune, panirani file od kanjca. A to je bilo tek predjelo.

Eleonora je pratila glas pokretima bokova i micala kažiprstima kao da hoće pokazati ritam smjenjivanja jela.

Razred je bio očaran...

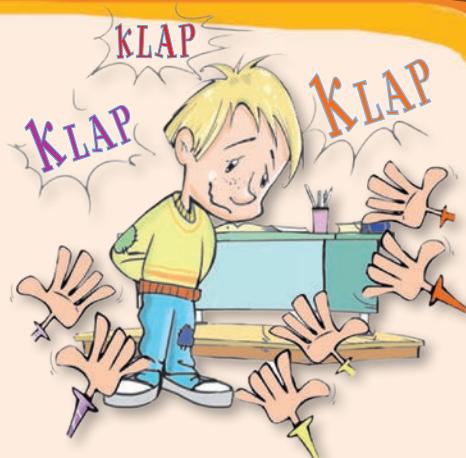
— U meniju su zatim bila predviđena prva dva slijeda:

rižoto s radičem i rakovima, te ravioli (valjušci) s brancinom začinjeni mažuranom. A zatim jastog na katalonski način, *sautè* od dagnji i jakobovih kapica. Kakav okus, kakav miris, kakva ljepota! Na kraju, naravno, kolači: klasična torta Saint-Honoré, zimski sladoled s lješnjacima i grožđicama i puslice od pinjola, čokoladne tortice i sladoled s preljevom od borovnica. Vina se ne sjećam, ali boce su sve bile



omotane zlatnim papirom. Otvarajući prvu bocu, tata je rekao gostima: »Večeras se želim upropastiti!« Eto, to je bio jelovnik! — Leonora udahne završavajući rečenicu i posljednjom kretnjom stavi ruku na bok.

Nakon što su čuli takav jelovnik, nitko se nije usudio stupiti naprijed. Učiteljica Ivana je onda pozivala učenike jednoga po jednoga: nitko nije bio u stanju opisati jelovnik koji bi se mogao usporediti s Eleonorinim. Zatim, kao zadnji, katedri pristupi Drago. Svi su znali da je on najsiromašniji u razredu. Slegnuvši ramenima, počeo je pričati tihim glasom nastojeći kontrolirati drhtanje usnica: — U mojoj kući su dvije sobe, dva krevetića, mali prozor i jedan bijeli mačak. U mojoj kući jedemo



samo navečer kada se moj tata vrati kući s torbicom punom kruha i sušene ribe. U mojoj kući svi smo siromašni, ali moj tata ima nebeske oči, mama ima nebeske oči, moj brat ima nebeske oči, a i mačak ima nebeske oči. Kada svi sjednemo za stol čini se da je nebo u našoj kući. Svi zapljeskaše. Ivana se povukla u kut ocjenjivačkog odbora (iza ploče) na pola minute. Zatim je s ganućem rekla: — Dragan jelovnik je najbolji koji se može zamisliti. Proglašavam te pobjednikom! ●

Kad bi stol znao govoriti



- Ljudi su čudna bića: najvažnije nije što se jede, nego s kime se jede.
- Jesti ne znači gutati hranu kao životinje. To je duboko zadovoljstvo.
- Stol treba biti »obučen« u elegantno ruho i ukrašen kao kraljevna.
- I mjesto gdje se jede treba biti lijepo.
- Ne jedu samo usta: jedu oči, ruke, nos...
- Jede se svim osjetilima, i sa srcem.
- Jako je važno gdje se jede; kako je lijepo!
- Postoji dubok osjećaj zadovoljstva i sreće kada se jede u društvu osoba koje volimo.

KRATKA MOLITVA

Upalio sam tamjan da miriše na stolu: kada sam za stolom, mislim na Boga i molim mu se gledajući gore, prateći dim tamjana koji se penje u nebo.

**Moja je molitva, Bože,
kao miris tamjana.**

**Mirisan je moj stol
koji nas sve ujedinjuje.**

**Moja hvala penje se k tebi, Bože,
neka uziđu na nebo, gdje si ti,
sve lijepе stvari s ovoga stola.**

**Ovaj stol miriše na tamjan,
kao sve ono u čemu je prisutno božansko.
Moja je molitva, Bože,
kao miris tamjana.**

**Hvalim te sada i uvijek,
uzdižem svoje oči
k nebu.**



Jesti, kakva radost!

Baka Rina nas je večeras sve pozvala na večeru. Čim smo došli, sve nas je pustila da uđemo u sobicu. Samo Luka nije shvatio da se trebamo sakriti kako bismo iznenadili tetu Irenu.

Danas navršava četrdeset godina. Evo je.

Čim je teta otvorila vrata, istrčali smo kao razigrani konjići.

– Hvala, nisam to očekivala... Tako sam sretna! – rekla je uzbudjena.

– A sad, svi za stol! – dovoljno je da baka to jednom kaže i već svi sjede za stolom.

Iznenadenja još nisu gotova... Baka Rina je pripremila malu šalu; sakrila je čačkalicu u jednu mesnu okruglicu. Okruglica je bilo mnogo u umaku. A srećković je bio stric Pero.

– Evo čačkalice! Što sam dobio?

– Tko je našao čačkalicu, imat će zadovoljstvo da otpjeva jednu pjesmu za slavlje – odgovorila je baka.

– Smiješno! Stric Pero baš nema sluha.

– Zatim su došli odresci. U jedan je baka stavila feferončić.

Dospio je baš meni: počeo sam skakati i smijati se, otvorenih usta, tražeći vodu kao da sam deva.

– Onaj tko je našao feferon, neka sada ispriča jedan vic!

I tako sam ispričao najbolji koji sam znao: djedu su potekle suze od smijeha. Trebalо mu je vremena da dođe k sebi i da uspije otvoriti najskupocjeniju bocu iz podruma.

Kada je stigla torta, teta je doživjela pravo iznenadenje.

Baka Rina je na tortu stavila svjećice koje se nikada ne gase. Koliko god je teta puhala, nikako se nisu gasile.

Ostale su upaljene čitavo vrijeme da bismo uživali u radosti lijepе svečanosti. ■



SADRŽAJ

JESTI ZAJEDNO NIJE SAMO JESTI	5	JESTI DA BISMO SE SJЕČALI	25
<i>Ilirova večera</i>	6	<i>Ljeto s djedom</i>	26
Kad bi stol znao govoriti	8	Kad bi stol znao govoriti	28
Kratka molitva	8	Kratka molitva	28
JESTI, KAKVA RADOST!	9	TO JE PITANJE ŽIVOTA	29
<i>Najdulja i najbolja pizza na svijetu</i>	10	<i>Priča o pšeničnom zrnu</i>	30
Kad bi stol znao govoriti	12	Kad bi stol znao govoriti	32
Kratka molitva	12	Kratka molitva	32
ONO ŠTO JE DOBRO ZA NAS	13	STOL ZA SVE	33
<i>Kao sol</i>	14	<i>Slavlje u dvorcu</i>	34
Kad bi stol znao govoriti	16	Kad bi stol znao govoriti	36
Kratka molitva	16	Kratka molitva	36
JESTI ZAJEDNO JE ZNAK POMIRENJA	17	POSLJEDNJA VEČERA	37
<i>Mišićev dar</i>	18	<i>Susret</i>	38
Kad bi stol znao govoriti	20	Kad bi stol znao govoriti	40
Kratka molitva	20	Kratka molitva	40
JESTI RIJEĆI	21	ZALIHA SNAGE	41
<i>Palčić</i>	22	<i>Ilija i gavran</i>	42
Kad bi stol znao govoriti	24	Kad bi stol znao govoriti	45
Kratka molitva	24	Kratka molitva	45